

Rapport från genomgång av Jan-Olof Collianders efterlämnade släktföreningspapper.

Vi i föreningens arbetsgrupp för släktforskning, Ing-Marie Yng, Margareta Colliander Trevisani och undertecknad, har gått genom en massa kartonger med pärmar och papper, som den tidigare mångåriga ordföranden Jan-Olof Colliander samlat och lämnat efter sig. Tyvärr har mycket p. g. a. översvämmning i ett källarförråd blivit mer eller mindre oläsbar och särskilt bilder har blivit helt förstörda. (Om du har gamla bilder från tidigare släktmöten så skicka dem till Marco Trevisani, Möevägen 50, 45533 Munkedal eller mejla till marco.t@mac.se).

Arbetet är ännu inte slutfört men vi börjar få en överblick. Det är fantastiskt att Jan-Olof och andra tidigare gjort allt detta arbete och att det finns så mycket efterlämnat material. Ännu mer beundransvärt är att det mesta arbetet är gjort före datorer och internet genom sökande i fysiska arkiv och kontakter via brev eller fax till myndigheter och andra släktforskare. Här några axplock av vad vi sett:

2001 års släktbrev på 64 (!) sidor innehåller en del sammanfattningar av släktföreningens tidigare aktiviteter och man nämner också att släktforskningen går över från att bara vara rent manligt (agnatisk) till att även följa den kvinnliga sidan (kognatisk).

Det fanns en anteckning från 2000 författad av Hans-Lennart Colliander, som var en av initiativtagarna till släktföreningen, om bakgrunden till dess tillkomst 1970, från utskick till kallelse till första konstituerande möte 31/10 1970. Elof C. var skeptisk till bildandet "på grund av osäkerheten beträffande släktskapen emellan de tre släktgrenarna". Om man lät föreningen bestå av ättlingar till Erlandus Nicolai, Erlandus Magni Colliander eller Mårten (finska anfadern) utan att spekulera i tidigare generationer accepterade Elof föreningsbildandet men avböjde av åldersskäl (82 år) att bli ordförande. Brorsonen Stig C. gjorde det samma men näste tillfrågade, Bengt C. accepterade ordförandeskapet i interimstyret 31/10 1970 och blev vald som föreningens förste ordförande vid första ordinarie årsmötet 19/6 1971 i Växjö.

I flera handlingar diskuterades också frågan om sambandet mellan olika s.k. grenar av släkten Colliander och man tror att Femsjö och Hallaryd ha något gemensamt. Att den finska grenen inte har känt släktskap med de andra slog man fast. Trots det fanns det mycket social kontakt mellan de svenska och finska Colliandersläktföreningarna. *(I dag, 2019, finns i vår förening manliga levande ättlingar i manligt rakt nedstigande led från Erlandus Nikolai (Femsjö) och Erlandus Magni Colliander(Hallaryd). Föreningen har lovat att stå för kostnaderna för dessa båda ättlingars Y-DNA-testning. Om de delar samma Y-DNA talar det helt för att de har en gemensam förfader och att det finns ett genetiskt samband mellan Femsjö- och Hallarydsgrenen). Vi rapporterar svaret så småningom).*

Jan-Olof hade också kontakt med andra släktforskare för att se eventuella samband mellan Colliander och deras släkter. Bl.a. nämns släkterna Ringius, Osander, Hjelmberg, Hellenius, Broke (Brokius), Lindelius, Jarneklo, men även Linné och Bure(us). De sistnämnda är mera spekulationer utan säkrare källor. *(Om någon i föreningen tagit DNA-test på sig själv och fått några s. k. träffar eller "matcher" på några av dessa namn så hör av er till oss. Kontakta också om ni känner till andra nya släktförbindelser).*

Vi fann också en kopia på grosshandlare Johan August Collianders vackert handskrivna släktrulla från 1870. Det är den som ligger till grunden för uppgifterna om Colliandersläkten i G. Anreps: "Svenska släktboken" (1871-72). Ett annat urklipp berättade om biskop Olof Wallquist (1755-1800), som i sitt

griftetal över kyrkoherde Erland Colliander (1718-1793) sa att Erland var "från Kullagården där han var född av bondesläkt".

Fredrik Krook